

[Finansministeren.]

ned til 1346, og nu i det sidste år til 1273. Jeg kan også nævne, at antallet af budgetsager i finansministeriets journal i de 2 sidste år er gået ned fra ca. 2100 til godt 1600, så man må ikke tro, at vi ikke gør noget for at stramme garnene.

Jeg skal til slut gøre et par bemærkninger om det udvalg til behandling af skattereformspørgsmålet, som et par af de ærede ordførere har nævnt, og som også statsministeren var inde på. Når jeg vil supplere statsministerens udtalelse, er det for at sige en ganske bestemt ting. En af de ærede ordførere — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — udtalte, at dette syntes en besynderlig fremgangsmåde, da problemerne jo dog var behandlet i en skattekommission. Jeg vil opfordre dem, der ikke allerede har gjort det, til at læse de sidste sider af skattekommissionens betænkning. Man vil dør finde en så lang række af forbehold fra de politiske repræsentanter, at man lægger betænkningen fra sig med det indtryk, at her er gjort et stort, sagligt undersøgelsesarbejde, men de politiske partier har i virkeligheden ikke gjort deres stilling op, så der foreligger altså ikke en egentlig politisk betænkning i den forstand, at der er taget politisk stilling til de afgørende problemer. Forsåvidt kan man sige, at politisk set er skattekommissionens betænkning nærmest en materialesamling, men det arbejde står tilbage at få klaret, hvordan de politiske faktorerers stilling er til de problemer, og dette spørgsmål må klares gennem en udvalgsbehandling eller på anden måde.

Landbrugsministeren (Sønderup): Det ærede medlem hr. H. C. Hansen spurgte mig, hvorledes jeg ville begrunde brudet på de trufne aftaler om kødet. Jeg kan selvfølgelig ikke erkende, at der er sket noget brud i så henseende, men det er jo en gammel erfaring, at kød er et af de vanskeligste næringsmidler at lovgive om, fordi det mindre end nogen af de øvrige fødevarergrupper er en standardvare, idet det rummer så mangfoldige kvaliteter. Der er da også anledning til at minde om, at der aldrig har været større utilfredshed, end da vi i sin tid havde maksimalprisordningen, der både gav knappe tilførsler og ringere kvaliteter. Husmødrene har formentlig endnu ikke helt

glemt, hvorledes de dengang måtte spille deres kostbare tid med at stå i kø. I dag er der rigeligt med gode varer, og der er da heller ingen tvivl om, at en del af den prisstigning, som man konstaterer for kødets vedkommende, i nogen måde må tilskrives den kendsgerning, at man nu får langt bedre varer end før. Der kan selvfølgelig altid rejses kritik mod dette eller hint i forbindelse med en lovgivnings administration, men jeg finder — alt taget i betragtning —, at det er gået næsten over forventning. Noget andet er så, at vi overhovedet aldrig skulle have haft en kødlov, og vi burde egentlig kunne enes om, ligesom tilfældet var foreleden med loven om rejsevaluta, at ophæve den snarest muligt. I hvert fald kan jeg ikke til sin tid tænke mig at medvirke til dens forlængelse i den foreliggende skikkelse.

Som følge af prisudviklingen og den store efterspørgsel er kødproduktionen blevet valutaskabende i et omfang, som vi ikke har kendt tidligere og heller ikke regnede med på det tidspunkt, da kødloven blev vedtaget. Det er af flere grunde uheldigt, at der sandsynligvis i henhold til loven i løbet af forholdsvis kort tid igen skal indføres eksportafgifter, afgifter, der selvsagt vil hemme i stedet for at fremme kødeksporten. Til belysning af eksportens stigning kan nævnes, at eksporten af levende og slagtede kreaturer fra 1. januar til 21. oktober har udgjort ca. 308 000 stykker imod 212 000 i den tilsvarende periode i fjor, altså for knap 10 måneder en stigning på op imod 100 000 stykker eller næsten 50 pct.

Der står i kødlovens § 2, at man på grundlag af gennemsnitsnoteringer i tiden fra 1. januar til lovens ikrafttræden skal finde en basispris, der med en margin på 5 pct. skal være normgivende for kødprisen. De første vanskeligheder ved lovens ikrafttræden bestod jo deri, at den trådte i kraft i slutningen af maj, altså på et tidspunkt, da der som følge af udbindingen altid er meget små tilførsler af kreaturer. Dertil kommer, at man fra alle sider var enig om, at der måtte hengå nogen tid, før man kunne regne med virkninger af loven i det hele taget. Hvis man derfor ser væk fra de første tre uger og tager udgangspunkt i den 18. juni, viser det sig, at priserne til dato i gennemsnit ikke har overstøget den